

Rondje Groen

W. Andelaar

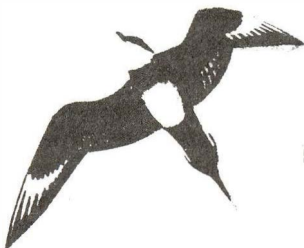
Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft

Strand en zee blijven de mens boeien. Iedere dag geeft weer een ander beeld te zien. Het vennetje in Drenthe is mooi, maar is de volgende dag hetzelfde mooi. Misschien is dat wel het wezenlijke verschil tussen wonen aan de kust en wonen in het binnenland.

Wonen aan de kust houdt in dat je ook wandelt langs die kust, wandelt langs het strand. Dat is goed en zeker aan te bevelen, maar toch is het zitten aan de kust ook aardig. Zitten op een uitkijkpost en turen over zee. Kijken naar wat er allemaal langs die kust komt vliegen.

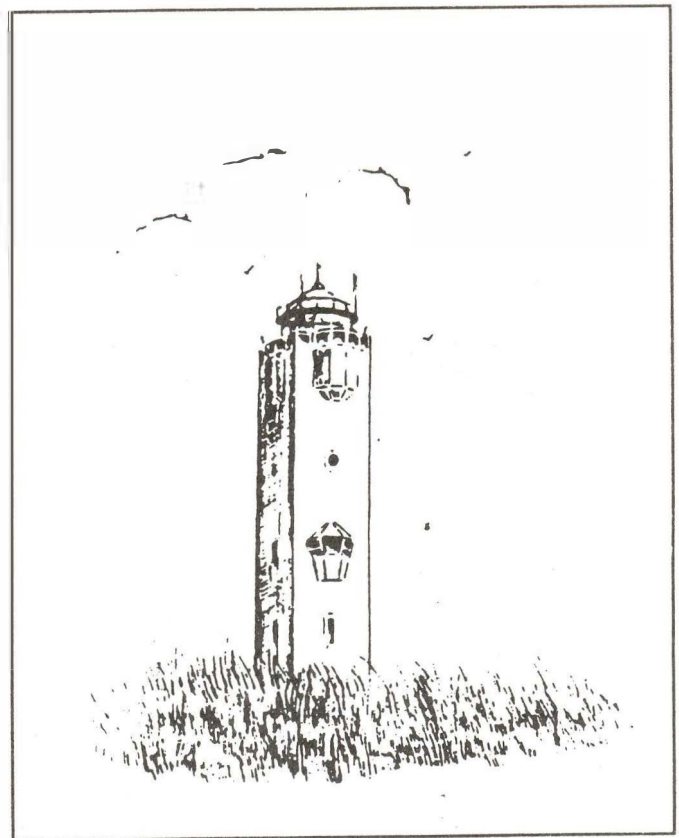
Voor in het voor- en najaar is dat heel wat. De steltlopers op weg van en naar hun winterverblijf. Roofvogels, laag over het water vliegend, in het voorjaar op weg naar het noorden. Maar ook de echte zeevogels. De meeuwen en sterns trekkend maar ook verblijvend voor de kust. De schorre roep van de Grote Stern in de zomer kan je een kick geven.

Roofmeeuwen, jagers, zijn ook interessant. Met een trage, sterke vlucht glijden ze vlak over het water om ineens een spurt te nemen vaar een overvliegende stern. En die stern niet meer met rust latend totdat die de inhoud van de maag heeft geloosd. Dit vormt dan het voedsel van deze groep vogels. Jagers, zeelui noemen het elsenaaars. Zij gebruiken ook een aardig spreekwoord. Als je je lekker voelt in een bepaald gezelschap heet dat: "Je als een elsenaar onder de meeuwen voelen".

Kleine Jager

Toch wil ik het daar deze keer niet over hebben. Eén van de interessantste vogels om te zien vanaf zo'n uitkijkpost is de pijlstormvogel. De Grauwe en de Noordse Pijlstormvogel zijn hier, vooral bij stormachtig weer, weleens te zien. Voor een trekwaarnemer betekent zo'n waarneming het summum. Een "pijl" zien dat doet je wat. Het zijn echte

zeevogels, komen alleen maar aan wal om er te broeden. Al zijn ze hier maar eens een enkele keer te zien en moet je er echt voor gaan zitten, elders in Europa ligt dat anders.

Een bijzondere ervaring met pijlstormvogels hadden wij op de Azoren. Het betreft een andere soort, de Kuhls Pijlstormvogel, die we daar bij honderden steeds voor de kust zagen. Vliegend, maar ook in grote groepen op het water drijvend. Een enkele keer zagen we ook dat een groep om een paar Potvissen cirkelde en daar wat te eten oppikte. Omdat er voor ons geen plaats was in de herberg van het dorpje sliepen we in de achterkamer van een aardige weduwe. En hoorden de eerste nacht vanuit ons bed steeds murmelende geluiden. Een soort zacht gesnater dat wat aan een nest jonge eenden deed denken. Die liepen echter niet in de tuin van onze hospita, zodat we er niet uit kwamen wat het was.

De volgende avond was dat wel het geval. Terwijl we naar wat volksdansers stonden te kijken hoorden we het geluid weer, boven ons. Het gebabbel bleek afkomstig van de pijlstormvogels boven ons hoofd, zo nu en dan verlicht door een lantaarnpaal. Langs de kust van Wales en op de Middellandse Zee is de slaaptrek van pijlstormvogels te zien. Groepjes van een tiental of meer vogels van hun broedgebied op weg naar de foerageergronden. Even vliegend en dan weer glijdend over het water met strak gehouden vleugels.

Toch hoeft je niet bedroefd te zijn als je dat allemaal niet hebt gezien of gehoord. Op het strand kijken naar een doodgewone Zilvermeeuw kan je ook veel genoeg opleveren. Gewoon op het Noordwijkse strand.